

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. február 7.
(vasárnap)**

Horváth Géza

HÁZASSÁG ISTEN SZERINT

Énekek: 19,1. 7; 284,1. 3. 5. 7; 370,1; 395

Lekció: Efézus 5,21-33

Alapige: Efézus 5,21-26

Engedelmesek legyetek egymásnak Isten félelmében.

Ti asszonyok, a ti saját férjeteknek engedelmesek legyetek, mint az Úrnak. Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje az egyháznak, és ugyanő megtartója a testnek. De miképpen az egyház engedelmes a Krisztusnak, azonképpen az asszonyok is engedelmesek legyenek férjüknek mindenben.

Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeket, miképpen a Krisztus is szerette az egyházat, és Önmagát adta azért, hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek fürdőjével az ige által.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk Jézus Krisztusban, köszönjük, hogy nemcsak a teremtet világ dicsóít téged a maga voltával, lényével, hanem a te megváltott néped is téged magasztalhat, dicsóíthat nemcsak a teremtésért, hogy te alkottál minket, hanem azért, mert megváltottál Jézus Krisztusban.

Köszönjük, hogy ennek jó híre hirdettetik, mert erre van minden embernek szüksége. Áldunk, hogy te annyira szeretsz bennünket, hogy azt adod, amire igazán szükségünk van. Köszönjük, hogy egybegyűjtöttél minket e helyre, hogy letelepedhetünk, hogy közösen figyeljünk a te örökkévaló ígédre.

Áldunk azért, hogy az életnek beszédét tárod élénk.

Kérünk, bocsáss meg nekünk, hogy sokszor hágjuk át parancsolataidat, vétkezünk ellened, védjük ki az ígét, nem engedjük, hogy szóljon. Bocsáss meg, hogy okosabbak vagyunk sokszor, okoskodunk előtted is.

Kérünk, adj most a szívünkbe alázatot, csendességet. Valóban hadd tudjunk az ígére figyelni levetett saruval. Nem gógös énünk magaslatairól, hanem úgy, ahogy az éneken énekeljük: „Mester, előtted a porba esem, mindenben mindenem légy te nekem.”

Ámen.

Igehirdetés

Bizonyára sokan tudják, hogy hazánkban kilencedik alkalommal rendezik meg az ú. n. Házasság hetét. Egy olyan hetet, amelynek szervezése valamikor Angliából indult el, hogy egy héten keresztül civil szervezetek, illetve egyházak, felekezetek egy kicsit a házasságra figyeljenek.

Jó, hogy ezt mi úgy tehetjük, hogy az Isten igéjét hívjuk segítségül. Nem tudom, hogy tudjuk-e, hogy négy kontinensen huszonegy országban rendezik meg ezt a Házasság hetét. Az nagy örömmel töltött el engem, hogy négy kontinensen, az viszont kevésbé, hogy ennek a négy kontinensnek csak huszonegy országában rendezik meg ezt a hetet.

Nyilván tudjuk ennek okait. Lassan nem lesz divat beszélni a házasságról, illetve olyan témát érintenek, amely nem mindenkinek egyezik a tetszésével.

Nekünk az Isten igéjén kell eligazodnunk, tájékozódunk, és ezeknek az isteni rendelkezéseknek az örökkévaló értékeit kell képviselnünk.

Szeretném kérni, hogy azok, akik esetleg még nem élnek házasságban, vagy már nincsenek házasságban, ne húzzák le a redőnyt, hogy ja, akkor most ez rám nem fog vonatkozni, ez a téma engem már nem érint, — mert két dolgot szeretnék a szívetekre helyezni:

Az egyik mindenképpen az, hogy aki nem él még vagy már házasságban, annak a szívére helyezem, hogy imádkozzon a házasságokért. Egyrészt azért, hogy köttesse Isten szerinti házasságok a gyülekezetben, másrészt azért, hogy házasságok a gyülekezetben gyógyuljanak meg, ha gyógyulásra van szükségük. Ne felejtsük el, hogy azért is vonatkozik mindenkire az ige, mert Pál apostol itt kétszer is elmondja azt, amit a végén konkrétan kiemel: „én pedig Krisztusról és az egyházzal szólok.” Tehát Isten a házasságot az egyház mintájára formálta és alkotta meg. Ez végigvonul a Szentíráson. Sok-sok igében látjuk ezt. Aki nem él házasságban, az gondoljon arra az ígére, hogy „férjed a te Teremtőd”. Az pedig az Úrral él élő kapcsolatban. Amit most fogunk hallani, az vonatkozik a házasságban a házastársak egymás közti viszonyára, a családban való kapcsolatokra, és vonatkozik az Úrral való személyes, bensőséges, szeretetteljes kapcsolatra is.

Ne mondjuk tehát azt: ez bennünket nem érint.

Az első dolog — előrebocsátom, hogy ennek a gazdag igének nincs alkalmunk minden részletét kibontanunk, és nincs alkalmunk minden részletre úgy figyelni, hogy vannak ilyen-olyan esetek. Most csak nagy általánosságban három dologra szeretném, ha figyelmünk oda irányulna.

Az első, hogy először is figyeljünk az Úrra! Itt az Efézusi levélben minden kapcsolatban, amiről Pál apostol ír, ott van az Úr. Amikor arról beszél, hogy az asszonyok engedelmeskedjenek, akkor azt mondja: úgy, mint az Úrnak. Mikor azt mondja majd: a gyermekek legyenek engedelmesek szüleiknek, akkor hozzáteszi: az Úrban. És amikor arról fog beszélni az apostol, hogy a szolgák engedelmeskedjenek földi uraiknak, azt mondja: mint Krisztusnak.

Ez az első, ami ebben az igében megdöbbenítő, hogy az Úr ott akar lenni ezekben a kapcsolatokban. Nem akarja, hogy ezek a kapcsolatok férj és feleség közt, szülők és gyermekek közt, munkáltatók és munkavállalók között nélküle menjenek végbe. Az Isten azt akarja, hogy Ő ott legyen.

Ez azért csodálatos, mert itt van olyan kapcsolat, amely a bűneset előtt is megvolt. A házasság megvolt a bűneset előtt is. Majd meglesz a bűneset után is, de ne fe-

lejtsük el, hogy a bűneset története olyan dolog volt, amely megrontott, tönkretett mindent. A házasság az ott volt, sőt, a család is ott volt. Az 1Mózes 1-ben, amikor megteremti az embert, azt mondja: szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet. Legyenek utódaitok. Tehát a család is teremtetési rend.

Nem véletlen, hogy ma is és minden időben ösztűz alatt van a házasság és a család. Jól tudja az ellenségünk, hogy hol kell torpedózni, mire kell ösztűzet bocsátani. Mert ha ezek tönkremennek, ha ezek felbomlanak, ha ezek meghidegülnek, ha ezek nem töltik be az Istentől rendelt feladatukat, helyüket, akkor a társadalom is megromlik. Akkor egy nemzet is megromlik. Ezért nagyon jól tudja a mi nagy ellenségünk, hol kell támadni. De ne felejtsük el, hogy nagyobb a mi Urunk, Ő „az erősebb fegyveres”, és Ő a hatalmasabb Úr.

Például *egy* kapcsolat nem volt a bűneset előtt: tudniillik a szolgák és urak. A szolgák és földi uraik. Tudjuk, hogy még a rabszolgaság intézménye is fennáll. Ez nem volt a bűneset előtt. Ez a bűneset után jött be, hogy rabszolgává tettek embereket, hogy parancsoltak embereknek, hogy beszélő szerszámok lettek emberek. Isten az Édenben ezt nem engedte meg, hogy egyik uralkodjék a másikon.

Ez azt jelenti a számunkra, hogy a bűneset utáni viszonyokban és kapcsolatokban is ott akar lenni az Úr. Az ember életét vezetni, jobbra tenni, ott akar lenni a bűnbe esett világ életében is Isten.

A Házasság hetében néhány dolgot azért figyeljünk meg. A teremtetési rendben négy fontos tényrt láthatunk és állapíthatunk meg. Az egyik, hogy a házasságot is, úgy, mint mindent, Isten a maga dicsőségére teremtette.

Isten azt akarta, hogy a házasságban az Ő dicsősége tündökljék. Isten azt akarja, hogy a teremtetett világban is az Ő dicsősége tündökljék. A teremtetett világ minden elemében úgy, ahogy a kedves énekíró írja: kicsiny fűszálban, óriási tölgyben dicső hatalmad szemlélhetem. Mert a kicsiny fűszál, meg az óriási tölgy (és most nem sorolom a teremtetés csodáit), arról beszél, hogy nagy a mi Teremtőnk. Bölcsen alkotott mindent.

A házasságot is az Ő dicsőségére teremtette. Ezért a házasságban az Isten dicsőségének kell tündöklönie. Isten így teremtette, hogy a házasság az Ő dicsőségre legyen. Dicsőítsék az emberek a mennyei Atyát, aki ilyet tud alkotni, aki ilyet tud létrehozni, aki ilyet tud teremteni.

A másik, hogy a házasságot azért teremtette Isten, hogy az embernek jó legyen. Milyen kedves ott az igében, amikor Isten megteremt valakit, és azt mondja: íme, igen jó. Működik. Ha valami jó, akkor működik. Csak egy valami van, amire Isten azt mondja: nem jó. Megteremti Ádámot, és azt mondja: nem jó az embernek egyedül. Na, de én azt akarom, hogy jó legyen neki. És azért azt mondja: adok mellé segítő-társat, mert az akarom, hogy jó legyen.

Mivé tette a bűn a házasságot? Azzá tette (valaki azt mondta, aki özvegyen maradt, ezt többektől hallottam huszonnyolc éves lelkészi szolgálatom alatt:) azóta élek egy kicsit. Mióta jó? Amióta egyedül vagyok. Az Isten nem így gondolta. Isten úgy gondolta, hogy akkor lesz jó, ha ketten vagytok.

Mit akar nekünk bemagyarázni az ördög? Nem, akkor jó, ha egyedül vagy. Akkor nem parancsol senki neked, akkor a magad ura vagy. Akkor azt csinálsz, amit akarsz, akkor nem kell megbeszélni, hogy mit tegyünk a szabadidőnkkel, hova menjünk, mire adjunk... Akkor nem kell senkivel megosztani. Isten azt mondta: nem jó egyedül. Szerzek neki segítő-társat.

Következő, a harmadik, amit a házasságban látunk, hogy Isten segítőtársat ad Ádám mellé. A feleség, Éva, segítőtárs lesz, és ez azt jelentette, hogy segítse őt abban a feladatban, amivel Isten megbízza Ádámot.

A negyedik, amit olvasunk: azért is szerezte a házasságot mindezeken kívül, hogy család legyen. Legyenek utódaik. Isten az 1Mózes 1-ben elmondja: Szaporodjatok és sokasodjatok!

Jó látni, hogy a bűneset után sem hagyta magára az embert az ő nyomorúságában. Nem azt mondta Isten a bűneset után, hogy amit főztél, edd meg, na, amit szakítottál, most már szagold — mondja a közmondás: ki milyet szakít, olyat szagol —, na most már legyetek úgy, ahogy akartok. Hanem odamegy Isten, keresi az embert, felkínálja a bocsánatot, ragaszkodik szövetségéhez, és ebben a bűnbe esett világban is el akarja igazítani az Ő örökkévaló szeretetével az embert. Ebben a bűnbe esett világban is, ebben a megromlott világban is Isten rendet akar.

Így írja ezt az igét Pál. Így írja a Szentlélek Pálon keresztül, hogy mi ez a rend. Így figyeljünk most arra, hogy mi ez a rend?

Azt mondja Isten igéje: ti asszonyok, a ti saját férjeteknek engedelmesek legyetek, mint az Úrnak. Itt is igaz, hogy vigyázzunk, mert a Bibliából nem szabad egy-egy igét kiragadni. Mert mi férfiak, lehet, hogy ezt szívesen vennénk, ha csak ennyi lenne: az asszony feladata, hogy engedelmeskedjék. Vannak ilyen társadalmak, ilyen vallások, vannak ilyen országok, ahol tényleg csak ezt látják, hogy az asszony feladata az, hogy engedelmeskedjék.

Igen ám, de nem olyan egyszerű a dolog. Isten nemcsak az asszonyokhoz szól, hanem a férfiakhoz is. A férjek sincsenek kímélve, nehogy azt gondoljuk! Tudniillik folytatja: ti, a férjek, férfiak, szeressétek a ti feleségeket! — Valaki azt mondta, és nagyon igaza volt: nem is tudom, melyik a nehezebb. A bűneset következtében mindkettő nehéz. Mert a bűneset következtében minden nehezebb.

A bűneset miatt mindkettő nehéz: az engedelmisség is, mert ez alárendeltséget jelent, és ezt a világ nagyon nem akarja, hogy te alárendelt légy, neked dirigáljanak, te valamilyen kisebb pozícióban legyél, a bűn mindig uralkodik. Nagy leszel! Nem fölötted lesz valaki, hanem te leszel mindenki felett. Nehéz megtanulni az alárendeltséget. Ezt mondja Isten igéje. És ebben azt mondja nekünk, hogy ezért olyan viszony ez, mint az egyház meg Krisztus viszonya. Azt kell látni benne, hogy Krisztus az egyház feje. A házasságban pedig a férj a fej.

Okosan és ügyesen szeretünk mi minden alól kibújni, megmagyarázni, hogyan lehetne elvenni az élet. De világosan kell látnunk, hogy ez az engedelmisség és a szeretet az ugyanannak a dolognak a két oldala. Az egyik a fej, a másik az írás. Mint a pénznek, két oldala van. Az egyik oldala, hogy engedelmeskedjetek, a másik, hogy szeressétek.

Itt nem is akármilyen szó van a görög szövegben, hanem az a szó van: „agapate!” Tehát az agapé szeretettel szeressétek! Ezzel a szeretettel. Na, de hogy lehet szeretni ezzel a szeretettel? Úgy, hogy ha a Krisztus szeretete kitölteti a szívünkbe a nekünk adott Szentlélek által.

Hogy vagyok képes a feleségemnek agapet adni? Hogy vagyok én képes Krisztusi szeretettel szeretni? Úgy, ha én magam is Krisztustól az agapét vettem. Ha én magam is az isteni szeretettel töltkezem be a Szentlélek által. Ez ugyanakkor a dolognak a két oldala. Engedelmesek legyetek! Mit jelent, hogy engedelmeskedni? Azt, hogy magunkat adjuk valakinek. Mit jelent szeretni? Azt, hogy magunkat adjuk valakiért. Tehát az engedelmisség: magamat adom valakinek. A szeretet: magamat adom va-

lakiért. Mert miben nyilvánul meg Krisztus szeretete? Abban, hogy Ő önmagát adta az egyházért, abban, hogy Ő feláldozta magát az egyházért.

Ezért, mi férfiak vagy férfiek sem vagyunk ám könnyű helyzetben, mert azt mondja az ige: mi pedig önfeláldozó szeretettel szeressünk, ahogy Krisztus szeretett. Mert nagy dolog, amit az ige tanít. Hogy tudniillik a szeretet mindig azt jelenti, hogy adni akarok, és nem kapni. Ez megint nagyon nehéz. Egy házasságban is nehéz. Egy gyülekezetben is nehéz. Egy közösségben is nehéz.

Van egy rokonunk, aki amikor eljött hozzánk mindig azt nézte: mit lehet elvinni. Nem a lakásból, hanem az udvarról. Mondjuk: rossz almásláda. Kell az még nektek? Miért, kérdem? Mert elvinném. Bármit: rossz kapát, ásót meglátott, vitte volna. Egyszer kifakadtam: egyszer már nézd azt, hogy mit hozhatsz, ne azt, hogy mit vigyél el.

Így van ez sok közösségben, házasságban, családban. Nem az a kérdés, hogy mit adjak, hanem az, hogy mit kapok. — Ez a lemondó, önfeláldozó, magamat adó szeretet, ezt aknázza alá az ördög. Ez alá tesz taposóbombát. Azért, ha egy kicsit félrelépünk, már azonnal robbanjon, és robban is. De Isten a keskeny utat azért adta nekünk, hogy azon ne legyenek taposóbombák. Azon ne legyenek robbanó eszközök, hanem azon Isten népe mennyei levegőt szívva célba érjen, ahol Krisztusa átöleli és várja.

Ezért mondja Isten igéje: legyetek engedelmesek egymásnak. A másik: szeressétek a ti feleségeteket.

A harmadik üzenete az igének, hogy vajon képesek vagyunk-e erre? Feltehetjük a kérdést: képesek vagyunk-e erre? Ha visszanézünk a házasságunkra, én is már majdnem harminc évre, akkor visszanézünk, és azt mondjuk: képesek voltunk erre? Lehet, hogy valaki ma néz magába, és azt mondja: képes vagyok én erre? Vagy házasság előtt állók azt kérdezik: képes leszek én erre? A válasz kettős: egyrészt nem, másrészt igen. Tudniillik önmagunktól nem leszünk képesek erre. Hogyan leszünk rá képesek?

Csak egy ígét olvasok, amit most nem olvastam az ige hosszúsága miatt, de itt van a Bibliában. Az Efézus 5,18 részben. Mit olvasunk? Nem nagyon szoktunk erre figyelni. Mit olvasunk? ... teljesedjete be Szentlélekkel! Vagyis hogy leszek rá képes? Esetleg hogy voltam rá képes? Csak a Szentlélek erejével. Ebben a bűnbe esett világban máshogy nem megy. A Szentlélek újjászüelő munkája folytán leszünk képesek arra, hogy ezt az isteni tanácsot komolyan vegyük. Hogy engedelmesek legyünk, a szeretet áradjon.

Házassággondozó könyvek sokaságát lehet azért ma már megvásárolni. Ha ezeket a főképpen amerikai területről jövő ú. n. házassággondozó könyveket megnézzük, akkor sok könyvvel, jó tanáccsal találkozunk. Egy néhányat felsorolok, hogy miket lehet olvasni, amelyek egyébként tényleg jók. Például: menjen el a házaspár egy hétvégére, a gyerekeket adják le a nagyszülőknek, ők is bírják néhány napig a „kiképzést”. Hívd meg a feleségedet vacsorázni, ne kelljen főzni. Vagy éppen a feleségnek: főzz, mert a férfit a gyomrán keresztül lehet megfogni. Vegyél virágot, feleség öltözz csinosan... — lehetne sorolni, mert ezek nem is olyan rosszak. Jók ezek, de a Biblia ezt egyetlen verssel foglalja össze: „Teljesedjete be Szentlélekkel!” Mindenféle amerikai házassággondozó atyafiak segítsége nélkül is itt van a Szentírásban. Ezt kell tanulmányozni, komolyan venni!

Ezért egy fontos dolog van a házasság tekintetében: ez azt jelenti, hogy a házastársak együtt boruljanak az Úr elé. Soha ne csak egyik, mindig ketten együtt. Bízza-

nak abban az Istenben, aki megbocsát, aki a bűnt eltörli, és aki megígérte nekünk, hogy Őbenne és Ővele újat kezdhetünk. Enélkül nem érdemes.

Elmondom, hogy hozzám is többször bejönnek azzal a kérdéssel sajnos, hogy el lehet-e válni? Azt szoktam mondani: ne azt kérdezzétek, hogy el lehet-e válni, hanem azt kérdezzétek: hogy lehet meggyógyulni? Még viccesen hozzá is teszem, hogy az élet elvegyem: a beteg ne a hullaszállítót hívja, hanem az ügyeletet: hol gyógyulok, hogyan gyógyulok meg? Akkor csodálkoznak, amikor azt mondom: nem tudom, hogy el lehet-e válni, de hogy lehet meggyógyulni, azt tudom: most leülünk és imádkozunk. Segítségül hívjuk azt az Urat, aki elmondta: Ő kész segíteni. Aki elmondta: ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek. Aki elmondta: az én Lelkemet adom belétek, és a Szentlélek által, ha az Isten szeretete tölteti ki a szívedbe, akkor fogod szeretni még azt a feleséget is, aki iránt már a szeretet meghidegült benned. Mert a bűn miatt hidegült. A Szentlélek meg éleszti, táplálja a tüzet. Táplálja a szeretetet.

Igen, egyetlen út van: a bűnbánat, a megtérés, az Úrral való újrakezdés. Teljesedjétek be Szentlélekkel! Ez az Isten tanácsa. Erről, hogy teljesedjétek be Szentlélekkel, négy dolgot mondok:

Az egyik az, hogy felszólító módban van. Amikor a Biblia valamit felszólító módban ír, akkor azt jelenti: nincs mellébeszéd. Ez nem ajánlat, nem olyan, hogy megveheted, ha akarod, hanem ez parancs.

A másik: többes számban van: azt jelenti, hogy mindenkire vonatkozik. Nemcsak a családra, hanem vonatkozik a gyülekezeti tagra is. Hiszen hogy tudok alárendelt lenni, hogy tudok elfogadni valamit? Olyan megdöbbenő, hogy ma erre sem vagyunk berendezkedve. Jól néztünk volna ki a reformáció idején. Kálvinra, amikor nem hallgattak, ezért elment. Utána visszahívták: gyere, mert az egész város összeomlott.

Ma is így van a gyülekezetekben is. Amerre járok, mindenütt ezt látom. A lelki vezető megint valakit, az elmegy, többet nem is látni. Innen látható, hogy valószínűleg nem is volt az Úrban. Nem mondja: igen, Uram, tied a dicsőség, mienk pedig orcánk pirulása. Ezt nem lehet hallani, csak a magam igazát szoktam érvényesíteni, elmondani. Nem én vagyok a hibás, hanem ő a hibás, mert... — De: igen, Uram, én vétkeztem. Vétkeztem az ég ellen és te ellened. Vétkeztem a házastársam, a gyermekem ellen.

A harmadik az: szenvedő alakban áll ez a szó itt a görögben. A szenvedő alak mindig azt jelenti, hogy nem nekem kell ezen görcsölnöm, hanem Isten Szentlelke végzi el a szívemben. Én vagyok a szenvedő alany, mert valaki ezt bennem elvégzi: Teljesedjétek be Szentlélekkel!

A negyedik: Jelen időben áll ez az ige, ami folyamatos cselekvést jelent. Állandóan töltekezzünk be a Szentlélekkel. Ezért is énekeljük majd: Jövel Szentlélek Úr Isten...

Összefoglalva. A 21. vers így kezdődik: „Engedelmesek legyetek egymásnak Isten félelmében.” Mielőtt elmondaná: ti asszonyok engedelmeskedjétek férjeteknek, azt mondja: engedelmeskedjétek *egymásnak* az Isten félelmében. Nem lehet kijátsszani Isten ígését. Van egy teremtetési rend, van egy isteni rend, van az Istennek a bűneset után is egy adott kegyelmi vezetése, amelyet nekem, ahhoz, hogy boldog legyek, ahhoz, hogy betöltssem azt a feladatot, amit Isten nekem szánt, ahhoz, hogy házasságunkban a gyermekeink is meg az unokák is boldogok legyenek, ezt be kell tartani. Ez olyan, mint amikor valaki süteményt süt, akkor be kell tartani azt, ami a receptben van. Különben nem lesz jó a sütemény.

Be kell tartani, ami itt le van írva. Ebben segít nekünk a mi Urunk, nem hagy ebben sem magunkra. Mert Ő az, aki munkálja bennünk mind az akarást, mind a véghezvitelt az Ő jókedvéből. Az egymásra utaltságot tehát láthatjuk ebben a szentírási szakaszban.

Azt mondja végül Pál apostol: „Felette nagy titok ez, de ez az egyház titka is. Itt is ez a rend. A fej Krisztus, Ő a minden mindenekben. A mi Atyánk úgy döntött, hogy mindenekben Ő legyen az első, és Őreá kell figyelni mindannyiunknak. Őt kell hallgatni: Ez az én szerelmes Fiam, Őt hallgassátok!

Ha Krisztus lesz ott valóban a minden, akkor oldódnak a feszültségek, megoldódnak a napi problémák. Akkor tudom magam tartani ahhoz az ígéhez, amellyel Ő fegyelmezi, szabályozza, irányítja, vezeti az életemet.

Ezért mondjuk el együtt: „Uram, a te igéd nekem a sötétben szövétnekem. Mind igazak és ámenek, amik szádból kijöttek.”

Befejezem egy tapasztalatommal: Kedves volt nekem egy presbiter testvérünk. Már az Úrnál van. Amikor még kedd este összejöttünk imaórára, ő is többször közöttünk volt, egyszer a következőképpen imádkozott. Egyetlen mondat így hangzott: „Uram, köszönjük a feleségeinket.” — Ez azóta is minden kedden eszembe jut, amikor leülünk imádkozni a presbiterekkel.

Ti férfiak, mikor köszöntétek meg a feleségeket? Ti asszonyok, mikor köszöntétek meg az Úrnak a férjetekeket? Köszönöm, hogy őt adtad mellém, hogy éppen őt. Te tudod, ki való mellém, Uram.

Imádkozzunk a Szentlélek áldásáért a 370,1 dicsérettel.

Debrecen, 1774.

Jó- vel, Szent- lé- lek Úr Is- ten,
Meny- nye- i szent a- ján- dék- kal,
Töltsd bé szí- ve- in- ket é- pen
Szív- bé- li szent buz- gó- ság- gal,
Mely- nek szent- sé- ges e- re- je
Nyel- ve- ket e- gye- ző hit- re
Egy- be- gyűj- te sok né- pe- ket,
Kik mond- ván így é- ne- kel- je- nek:
Al- le- lu- ja! Al- le- lu- ja!

Imádkozzunk!

Áldott Urunk, ha visszanézünk az életünkre, elmondhatjuk: bizony, oly sok mindent elrontottunk. Nem a te tanácsod és akaratod szerint éltünk, lehet, hogy nem semmiben, de sok mindenben nem.

Kérünk, könyörülj rajtunk, te kezdj újat itt a gyülekezetben is, és mindenütt azokkal a házasságokkal, ahol baj van, ahol valamilyen romlásnak a jelei mutatkoznak. Megvalljuk neked őszintén, hogy a bűn miatt fáj a szívünk, amikor gyermekek isszák meg a levét szüleik háborúskodásának. Kérünk, te teremts békét. Nem a házasság hetétől várjuk, Urunk, hogy majd jobbak lesznek azok, hanem tőled kérjük. A te ígédttől várjuk. Attól várjuk, hogy beleszólsz egy-egy szívbe, életbe.

Köszönjük, ha szelíden és lágyan szólsz bele, és megbizonyítasz újból a te átszegzett kezeidről, és átdöfött oldalaidat tárod elénk, önfeláldozó szereteted jeleit, jelképeit.

Ó Urunk, téríts meg bennünket, ami jelenjen meg abban is, hogy eszünkre térünk, és kérünk, fogadd hálánkat, hogy tudsz gyógyítani, tudsz figyelmeztetni, eligazítani. Vezess engem utadon, és magad légy az az út. Könyörülj meg rajtunk, egész gyülekezetünkön, népeden, Urunk. Ne hozzunk szégyent a te nagy nevedre, hanem dicsőséged tündököljön abban a szeretetben, amelyet egymás iránt is ki tudunk mutatni akár családban, akár gyülekezetben. Hogy a világ meglássa végre, hogy tanítványaid vagyunk.

Kérünk gyermekeinkért, fiataljainkért, házasság előtt állókért. Add, hogy a te néped közül kapjanak házastársat, hogy ki tudják várni azt, akit te adsz melléjük.

Köszönjük neked azokat a házasságokat, ahol már az egyik fél elment a minden élők útjára. Légy áldott, ha hálás szívvel emlékeznek ezek a testvéreink arra az időre, amikor párjukkal együtt lehettek.

Kérünk, Urunk, áldd meg úgy a házasságokat, hogy azok benned köttessenek, hogy értsék meg a te szövetségedet, amelyet te kötsz a te népeddel.

Kérünk, Urunk a gyászolóinkért, akik a héten szeretteiktől búcsúztak. Adj nekik vigasztalást ígédben. Az örök élet fényével, a Krisztus feltámadásának hasznával, hogy legyen valóban hasznuk, és válják a nagy keserűség is javukra.

Kérünk, hogy minden dolgunkat bírjad, forgassad, kezeink munkáit igazgassad.

Ámen.

Énekeljük a 395. dicséretet.

1. Isten szívéen megpihenve Forrjon szívünk egybe hát,
Hitünk karja úgy ölelje Édes Megváltónkat át!
Ő fejünk, mi néki tagja, Ő a fény, mi színei;
Mi cselédek, ő a gazda, Ő miénk, övéi mi.
2. Szeretetben összeforrva, Egy közös test tagjai,
Tudjuk egymásért harcolva, Ha kell, vérünk ontani.
Úgy szerette földi nyáját S halt meg értünk jó Urunk;
Fájna néki, látva minket, Hogy szeretni nem tudunk.
3. Nevelj minket egyességre, Mint Atyáddal egy te vagy,
Míg egygyé lesz benned végre Minden szív az ég alatt;
Míg Szentlelked tiszta fénye Lesz csak fényünk és napunk,
S a világ meglátja végre, Hogy tanítványid vagyunk.